

E P L O

**Det europæiske kontor
for koordinering af fredsarbejde**

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS-STRATEGI:

Et bidrag til revisionen 2008

August 2008

*With thanks for the translation by Hans Aaen, Denmark Yearly Meeting of Quakers and
Council Member of QCEA.*

Til alle interesserede.

På vegne af EPLO, den europæiske organisation for NGOer og tænketanke som er aktive i fredsarbejde, vil jeg gerne henlede opmærksomheden på medfølgende dokument, som henviser til revisionen af den europæiske Sikkerheds-Strategi (ESS).

Nu hvor ESS nærmer sig sit fjerde år og afslutningen af sin oversigtsproces, som er et initiativ fra det nuværende franske EU-Formandskab, står EU stadig overfor en mængde udfordringer ved at nå sit strategiske mål, kaldet "et sikkert Europa i en bedre Verden." Mens ESS i første række er et strategisk dokument, er det blevet brugt som fælles ramme for meget af EUs udenrigs- og sikkerhedspolitik, og kan endda se frem til en højere status fremover, når det gælder at definere prioriteter, udbedre fejl, opridse de principper som EU's handlinger bygger på, og så videre. Det er derfor i EUs og dets borgeres interesse, at rådgivningsprocessen for revision af et så vigtigt og omfattende dokument bliver så bred som muligt, især ved at bringe specialist-erfaringer ind fra praksis i felten. Derfor har EPLO lavet det vedhæftede oversigtsdokument for delvist at imødegå dette behov og fremlægge synspunkter fra fredsarbejds-sektoren om, hvordan ESS bør revideres.

Da processen at frembringe et forbedret ESS i det væsentlige vil blive ført mellem medlemsstaterne, håber vi at opmuntre til en livlig debat om dette emne, på nationalt såvel som europæisk niveau. Vi håber derfor, at dette dokument vil kunne oplyse nogle af disse debatter, og vi ser frem til yderligere muligheder for at gå konstruktivt ind i denne proces.

Venlig hilsen

Catherine Woollard
Direktør, EPLO.

I Introduktion.

I december 2003 enedes medlemsstaterne om den Europæiske Sikkerheds Strategi (ESS), ET SIKKERT EUROPA I EN BEDRE VERDEN. Ud fra ønsket om at påtage sig mere ansvar og definere dets rolle i verdenspolitikken, har EU givet sig selv en strategisk rammestruktur til yderligere udvikling og iværksættelse af dets udenrigs- og sikkerhedspolitik. I 2008 er EU indstillet på at revidere denne strategi. Dette EPLO- arbejdspapir er et bidrag til debatten som fører ind i revisionen. Mens Formandskabets konklusioner i december 2007 satte lys på udøvelsen af strategien, vil dette dokument først og fremmest lægge vægt der, hvor vi mener det er nødvendigt at klarlægge, udfylde eller revidere de oprindelige indstillinger ved opdatering af ESS. Vort bidrag tilsigter at åbne drøftelse, og ikke at være en omfattende eller udtømmende kommentar til ESS.

II. EPLO: Strategiske prioriteringer og anbefalinger.

Europa behøver en sikkerheds-strategi som erkender at sikkerheden er udelelig; at Europa og de europæiske folk bidrager til usikkerhed (lige så meget som de kunne bidrage til sikkerhed på andre måder) og at det bedste bidrag som EU kan give er eksemplet: at gå stærkt imod vort bidrag til global usikkerhed. ESS bør lægge grunden til en klar og sammenhængende strategi for fredsarbejde, krisestyring og forebyggelse, og genopretning efter krig som trækker på den fulde skala af EUs instrumenter og fremgangsmåder for en indarbejdet sikkerhedshandling. Eksempler herpå er (selvom dette ikke er en udtømmende liste):

Om den anvendte sikkerhedsplan

1. Mere klarlægning behøves af sikkerhedsplanen som bruges i strategien..Europæisk sikkerhed bør sætte mennesker og deres behov i centrum. En revideret version af ESS må udtrykkeligt tilkendegive at Europas borgere ikke er sikre, før alle medlemmer af verdenssamfundet er det.
2. Nytænkning om den udelukkende fokuseren på ydre trusler behøves. EU og dets medlemsstater bør anlægge en selvkritisk tilgang til udfordringer og trusler som opdages i ESS, for eks. at overveje hvordan deres egen politik og handlinger påvirker sikkerhedsmiljøet i Europa og derudover.

Om ikke-statslige aktører og civilsamfundets rolle

3. En revision af ESS bør erkende civilsamfundets vigtige rolle som basis for lovlige og demokratiske styreformer.
4. Civile organisationers erfaring bør anerkendes, ligesom behovet for dialog, sam-ordning og samarbejde med dem må finde udtryk, også som støtte for den yderligere udvikling af kapacitet for handling.

Om rollen af udvikling og langsigtede forholdsregler

5. Et revideret ESS bør fremsætte en stærk erklæring om at give forsteret til forebyggende forholdsregler, og udtrykkeligt anerkende den mulige udviklingspolitik og udadvendte hjælpeprogrammer som bidrag til et bedre sikkerhedsmiljø.

6. Systematisk brug af konfliktanalyse-metoder bør blive fælles praksis for alle udadvendte handlingsprogrammer, herunder en udtrykkelig forpligtelse til at samle konfliktbevidsthed under udvikling til at blive indbefattet i ESS.

7. EU og medlemsstaterne må øge deres anstrengelser for at nå OECDs mål, 0.7% af bistandshjælpen til officiel udviklingshjælp. At overskride dette mål ville markere tydeligt, hvor EUs prioritet er.

Om ESS' evalueringsproces.

8. En procedure og metodesystem for en ordentlig gennemgang og vurdering af ESS' behov for at blive indført. Europaparlamentet og de nationale parlamenter må inddrages i evalueringsproceduren, og et program bør sættes op for at skabe offentlig debat om ESS blandt europæiske borgere.

9. Den Høje Repræsentant bør reagere på Parlamentets opfordring til at udsende en Mindre Hvidbog om ESS, indbefattet en opgørelse over alle eksisterende anden- og førsteangs politikker og deres redskaber med henblik på at påvise deres forhold til strategiske mål og sikkerhedsmiljøet.

10. En dialog med relevante udøvere om indførelse af en handlingsplan for yderligere udførelse af Göteborg-programmet til Forebyggelse af Voldelig Konflikt må iværksættes.

Om nye trusler og deres forbindelse til dybere konflikt-årsager

11. En klar logisk og praktisk forbindelse mellem underliggende årsager til konflikt og opdagede trusler må skabes.

12. På linje med en langfristet, forebyggende tilgang til at lægge en sikkerhedsstrategi, må problemerne fattigdom, voldelig konflikt, krænkelse af menneskerettigheder, klimaændring og kønsbaseret vold, opprioriteres i et gennearbejdet ESS, for eks. ved at indføre en kategori nr. 2 af "globale udfordringer som har indvirkning på europæisk sikkerhed."

Om udbredelse af masseødelæggelsesvåben

13. EU bør bruge sin internationale rolle og vægt til at anføre og fremme et nyt nedrustningsinitiativ, samtidig med at styrke internationale aftaler og eksportkontroller.

Regionale konflikter og statsnedbrud.

14. EUs tilgang til skrøbelighed og regional konflikt må nødvendigvis indbefatte en grundig konfliktanalyse, og bør sætte fokus på genoprettelse af styrestrukturer.

15. Deltagelse af lokalt civilsamfund, og især fredsorganisationer og mulige ødelæggere, i forskellige faser af genopretning af god regering, er væsentlige for langvarig succes.

16. Regionale fredsskabende strategier bør udarbejdes i bedre samarbejde med regionale organisationer (AU, ASEAN osv) og FN-organer, indbefattet udveksling af bedste fremgangsmåder.

Om SALW og andre konventionelle våben

17. Små våben bør indbefattes som en særlig kategori og opføres som en ”nøgletrussel” i det opdaterede ESS.

18. ESS må indeholde en udtrykkelig forpligtelse til at gøre Adfærdsaftalen vedrørende Eksport af Håndvåben bindende og opridse yderligere retningslinjer for at begrænse overførsel af alle slags våben og opbevaring af dem i EU (indbefattet våben oplagret på EU-territorium af ikke-EU stater) for at være en troværdig aktør i fredsarbejde og forebyggelse af voldelig konflikt,.

19. EU må fortsat være aktivt i mangesidige sammenkomster, såsom den nylige Dublin konference om Klyngebomber, tilslutte sig og gennemtvinge internationale standarder om begrænsning af udbredelse af våben der kan have uforholdsmæssig stor virkning på civilbefolkninger, og bør presse på for antagelse af en global traktat om SALW.

Om klimaændring

20 Klimaændring bør indføres som, en særlig kategori og registreres som ”en global udfordring der presser europæisk sikkerhed” i den opdaterede ESS.

21. ESS bør henvise til forslagene i Kommissionens og Rådets Fællesdokument og påtage sig en politisk forpligtelse til at indfri disse forslag.

22. ESS bør erkende den virkning, EU og medlemsstaterne har på klimaændringer og forpligte EU til at arbejde hen imod en global overenskomst om klimaændring i 2009.

Om kønsbaseret vold

23. Hvad enten den rettes mod mænd, kvinder eller børn, må denne vold indbefattes som en særlig kategori og registreres som en ”global udfordring der indvirker på europæisk sikkerhed” i det opdaterede ESS.

24. ESS må henvise til forslagene i UNSCR 1325 og UNSCR 1820 og forpligte sig politisk til at gennemføre disse forslag.

Om at imødegå trusler ELLER forebygge trusler og kriser ?

25. Overskriften på det første strategiske mål bør ændres fra ”At imødegå trusler” til ”At forebygge trusler og kriser.”

26. Betydningen af ”strategiske mål” må klargøres, og vi foreslår at det sker ved at samle sig om ledende principper snarere end en beskrivelse af EU aktiviteter, initiativer og værktøjer. Definitionen, eller opremsningen af trusler og udfordringer, der skal imødegås ved denne strategi, bør gøres klarere og bredere, og indbefatte globale udfordringer der berører europæisk sikkerhed, og de mere øjeblikkelige nøgletrusler.

27. Listen over globale udfordringer bør indbefatte de tilgrundliggende årsager som omtales i ESS, og kønsbaseret vold, kønsbaseret misbrug af menneskerettigheder, klimaændring og global ressource-konkurrence.

28. Listen over nøgletrusler bør udvides til at omfatte udbredelse af små håndvåben.

At opbygge sikkerhed i vore naboer.

29. Hovedbidraget som de finansielle værktøjer ENPI, IPA og EIDHR¹ giver til opbygning af sikkerhed i vort naboer, bør gøres klar til at vises i ESS og bør indbefattes i yderligere strategisk tænkning om hvordan man kan nå det andet strategiske mål.

30. En klarere sammenhæng mellem strategiske mål og beslutninger om engagement (især for ESDP² missioner) må fremsættes, så beslutninger kan gøres klarere for europæiske borgere.

Om virkningsfuld mangesidighed

31. Opnåelsen af et permanent EU-sæde i FNs Sikkerhedsråd bør indføres som et underordnet mål under det strategiske mål ”en international orden baseret på effektiv mangesidighed”. Sammen med andre europæiske medlemsstater kan Frankrig og UK bruge EU-strukturen til at genoptage forhandlinger om en reform af FNs Sikkerhedsråd.

32. EU-FN partnerskab og samarbejde i civilstyring og fredsarbejde bør yderligere forstærkes, især gennem samarbejdsmechanismer med FNs Fredsskabende Kommission og FNs Fredsskabende Støttekontor. Henvisning til sådant samarbejde under sektionen for strategiske mål må afføde dens iværksættelse.

III. Almindelige bemærkninger.

IV. Hvilken opfattelse af sikkerhed?

Et revideret ESS bør udtrykkes klarere med hensyn til den opfattelse af sikkerhed man vil arbejde ud fra. Traditionelt er sikkerhed blevet defineret som ”national sikkerhed”, og det der tænkes på, er staten. Ifølge denne århundredgamle model giver staten sikkerhed til sine borgere eller en nation inden for dens grænser. Hovedsynspunktet på national sikkerhed lå på beskyttelse ved/i forsvar imod ydre trusler, der oftest forventedes at komme fra andre staters handlinger. Traditionelt har hovedredskabet til forsvar og at opnå sikkerhed været militæret.

Det 21. årh.s sikkerhedsmiljø, trusselsmuligheder, men også instrumenterne der behøves for at imødegå disse problemer, er under forandring. Indledningslinjerne i ESS erkender, at den europæiske integrationsproces har skabt hidtil uset fred og stabilitet i Europa. Krig mellem medlemsstater er blevet umulig. I forbindelse med globaliserings-processer er selve den europæiske integration i færd med at ændre grundlæggende ideer om politisk orden såsom territorialitet, nationalitet, suverænitæt og borgerskab. ESS erklærer med rette at ”indre og ydre sider af sikkerhed er uløseligt forbundne.” Livsvilkår og begivenheder i andre egne af verden kan have direkte eller indirekte indvirkning på sikkerheden for folk som bor i Europa, ligesom EUs politikker og handlinger kan skabe positive eller negative virkninger for europæisk sikkerhed.

Følgelig hævder vi, at:

¹ Europæisk Naboskab og Partnerskab; International Politisammenslutning, Europæisk Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder.

² Europæisk Sikkerheds- og Forsvarspolitik

* yderligere klarlæggelse af sikkerhedsopfattelsen som bruges i strategien er nødvendig. Europæisk sikkerhed må sætte folket og dets behov i centrum. En revideret version af ESS må udtrykkeligt erkende, at europæiske borgere ikke kan være sikre, før alle medlemmer af verdenssamfundet er det.

* Gentænkning af den enøjede opfattelse af ydre trusler er nødvendig. EU og dets medlemsstater må tage sig selv med ind i handlingsmåden overfor udfordringer og trusler som opdages i ESS, dvs. overveje hvordan deres egne politikker og handlinger påvirker sikkerhedsmiljøet i Europa og udover det.

V. Ikke-statslige aktører og civilsamfundets rolle.

ESS erkender den kendsgerning at virkefeltet for ikke-statslige aktører i verdenspolitikken er øget. Adgangen til at skabe større usikkerhed nu til dags er forholdsvis let og ikke begrænset til staters organer..

Trusler mod sikkerheden fra terroristgrupper og organiseret kriminalitet er dog kun den ene side af mønten. Over de sidste årtier er ikke-statslige aktører, civilsamfundet og ikke-statslige organisationer begyndt at spille en tiltagende rolle i at overvinde voldelig konflikt, i anstrengelser for udvikling og til forsvar for menneskerettigheder og fremme af overgang til demokrati. Både succes for EUs ydre politikker og stærke, legitime og demokratiske styringsstrukturer afhænger af den aktive inddragelse af det lokale civilsamfund i tredjeverdens lande.

På den anden side har organiserede civilsamfund fra Europa (f.eks. NGOer) udviklet eksperterfaring i de ovenfor nævnte områder, og bidrager til udførelse og fremme af EUs politikker og humanistiske værdier. Vi påskønner at principper for partnerskab og dialog i de senere år er blevet indføjjet i EUs politikker og instrumenter, som for eks. ved PSCs³ anbefalinger om øget samarbejde med Ikke-statslige organisationer (NGOer) og civilsamfunds-organisationer (CSOer) i rammen af EUs civile Krisestyring og Konfliktforebyggelse (2006) samt den europæiske Kommissions fredsskabende Partnerskab (startet i 2007). Men da ESS-versionen skriver sig fra tiden før disse positive udviklinger, er der ingen omtale af civilsamfundet i dokumentet.

Følgelig påstår vi, at:

* En revision af ESS bør anerkende det civile samfunds vigtige rolle som basis for lovlige og demokratiske regeringsformer.

* De civile organisationers ekspertviden bør nyde anerkendelse, og behovet for dialog, samordning og samarbejde med dem bør udtrykkes, også for at støtte den videre udvikling af handlings-kapacitet.⁴

VI. Rollen i udvikling og forebyggende foranstaltninger.

³ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komite

⁴ Se EPLO/QCEA dokumentet "People are Party to Building Peace" 2008 på <http://www.eplo.org/index.php?id=224>

Med en samlet sum af over 55 mia. Euro i Official Assistance (ODA) i 2008⁵ er EU og dets medlemsstater den største bidrager til verdensomspændende hjælpe-udvikling. Udviklings-politikker og ydre hjælpe-programmer har en stor evne til at håndtere grundliggende årsager til konflikt. De kan hjælpe med at forhindre kriser, og således øve indflydelse på det europæiske og globale sikkerhedsmiljø. Sammenkædningen mellem sikkerhed og stabilitet på den ene side, og udvikling og nedbringelse af fattigdom på den anden, er blevet anerkendt i ESS og andre dokumenter såsom den europæiske Konsensus om udvikling⁶. Efter ESS-versionen af 2003 har EU reformeret sine finansielle instrumenter til ydre hjælp og styrket EC-delegationernes rolle, og derved skabt en tættere forbindelse til modtagerne i de udpegede lande. Imidlertid er den strategiske rolle og mulige indvirkning som udviklings-politikker og -programmer kan have på at forbedre sikkerhedsmiljøet, stadig underudviklet i ESS.

Ligeledes er indvirkningen af udviklingspolitikker og programmer på konfliktkræfter – både positive og negative – endnu ikke omsat til praktiske forholdsregler såsom en systematisk integration af konfliktanalyse i forskellige stadier af planlægning og programlægning. Kommissionens kontrolliste over grundlæggende årsager til konflikt, udviklet i 2002, er en god begyndelse i dette område, men der må gøres mere for at indbygge en konflikt-bevidst tilgang til alle niveauer af projekt-lægning, udførelse og vurdering. Der mangler også meget i en sammenhængende udførelse af et køns-perspektiv.

Selvom EU er verdens største donor må det også erindres, at de samlede udgifter til forsvar inden for EU er mere end fire gange højere end den totale sum der bruges til udvikling. Næsten alle stater i EU hænger bagud for OECDs mål på 0.7% af BNP for ODA, og i 2008 er fremgangen hen imod dette mål faktisk blevet forringet. At nå Årtusind-Udviklings-Målene og målet 0.7%, som Rådet har genforpligtet sig til at gøre per 2015 i sine konklusioner af maj 2008, ville utvivlsomt give bonus i form af større global sikkerhed.

Fremdeles, siden OECD erkender de civile aktiviteter for fredsarbejde, konfliktforebyggelse og konfliktløsning som ODA-ønskelige udgifter, ville en forøgelse af investeringer fra EU og dets medlemsstater i denne retning, betydeligt forøge soliditeten i den europæiske sikkerheds-strategi, ved tilgang til et bredere spænd af politikker som sigter mod stabilitet.

Udviklingsmål er berettigede i sig selv. At fremme europæiske borgers sikkerhed kan ikke override det første mål at afskaffe fattigdommen under EUs udviklingspolitik. Størstedelen af EC-hjælp bør derfor rettes mod Mindst udviklede Lande (LDC) og lande med lave indkomster. At forbedre sammenhængende politik i udvikling vil øge den aktive rolle som udviklings-samarbejde kan spille for at forhindre voldelige konflikter.

Derfor hævder vi, at:

* Et revideret ESS bør fremsætte en stærk erklæring om at give forret til forebyggende fremgangsmåder, og udtrykkeligt erkende muligheden i udviklings-politikker og ydre hjælpe-programmer til at bidrage til et forbedret sikkerhedsmiljø.

⁵ Kilde: Kommissionens udsendelse "EU som global partner i udvikling. At sætte fart på processen henimod årtusind-målene" 2008

⁶ European Consensus on Development; Joint Statement of the Council, European Parliament and Commission on EU Development Policy, 22.november 2005.

* Systematisk brug af metodikken i konflikt-analyse bør blive en fælles praksis for al ydre handlings-programlægning, indbefattet en udtrykkelig forpligtelse til at samle bevidsthed om konflikt under udvikling til at indbefattes i ESS.

* EU og dets medlemsstater kunne øge sine anstrengelser for at møde OECDs mål på 0.7% af BNP til officiel udviklings-hjælp. At overskride dette mål og særlig forøge investering i civile aktiviteter i fredsarbejde, konfliktforebyggelse og konfliktløsning ville sætte et klart kendemærke for, hvor EU's prioritet er. ESS bør styrke disse forpligtelser og sikre udviklings-samarbejdets uangribelighed.

VII. ESS' evaluerings-proces.

Alt imens ESS skitserer et sikkerhedsmiljø, uddrager strategiske mål fra det og omsætter disse i politiske delmål, mangler strategien stadig en klar og omfattende procedure og metodik til evaluering, især med henblik på dets iværksættelse. Til dette formål ville en oversigt over nuværende politikker og instrumenter være nyttige, som medtog både nr 1 og nr 2 elementer. På en lignende linje opfordrede EU-Parlamentet for nylig den Høje Repræsentant til at vurdere det skete fremskridt i en Mindre Hvidbog. Vi støtter dette forslag, da sådan en øvelse kan betyde et skridt hen imod en bedre klarlæggelse af, hvor forskelligt EUs politikker og instrumenter forholder sig til de strategiske mål, og hvilken indflydelse særlige EU- politikker og instrumenter kan have på sikkerhedsmiljøet.

Hvor fiaskoer i særlige politiske underområder er blevet identificeret, ser vi gerne indførelse af handlingsplaner, med målelige afmærkninger hvor det er muligt. Således er instrumentet for centrale mål til udvikling af handlingsevne i ESDP-området et foreliggende eksempel som peger i den retning. I området samarbejde om udvikling frembyder Årtusind Målene (MDG) basis for at måle fremskridt i udvikling, støttet af periodiske eftersyn og begivenheder på højt niveau, såsom den i New York i september 2008. Tilstedeværelsen af sådanne underliggende strategier med målelige afmærkninger og tidsgrænser for deres gennemførelse, letter vurderingen af det skete fremskridt, og viser villigheden til at følge op på de politiske forpligtelser. Som arbejdsgrund af fredsarbejdende NGOer opfordrer vi især EU til at træde i dialog med passende aktører om at oprette en handlingsplan og evaluerings-mekanisme til at måle fremskridtet i området: forebyggelse af voldelig konflikt.

Både EUparlamentet og de nationale parlamenter bør inddrages i en regelmæssig (for eks. toårig) almen gennemgang og evalueringsproces af ESS, og EU bør skabe bredere debat blandt europæiske borgere såvel som at rådføre sig med ikke-europæiske interessenter, indbefattende civilsamfundet, om en strategi som de selv er den endelige genstand for.

Følgelig påstår vi, at:

* En procedure og metoderegelsæt for et regelmæssigt eftersyn og vurdering af ESS må nødvendigvis indføres. EUparlamentet og de nationale parlamenter skal inddrages i evalueringsproceduren, og et program må skabes til at vække europæisk debat om ESS blandt europæiske borgere.

* Den Høje Repræsentant må besvare Parlamentets opfordring til at skrive en Mindre Hvidbog om ESS. Heri indbefattet en opgørelse over alle eksisterende anden- og første-række teknikker og instrumenter med de formål at klarlægge deres forbindelse til strategiske mål og sikkerhedsmiljøet.

VIII. Sikkerhedsmiljøet: globale udfordringer og nøgletrusler.

ESS' første afsnit skitserer et antal globale udfordringer, deriblandt kappestrid om naturressurcer, fattigdom, sygdom, folkevandring og forbindelsen mellem voldelig konflikt og udviklings-udsigter. I centrum af strategien er imidlertid de fem identificerede trusler: terrorisme, udbredelse af masseødelæggelsesvåben, regionale konflikter, svigt fra staters side og organiseret kriminalitet.

Nye trusler og deres forbindelse til dybere årsager til konflikt

I det væsentlige er vi enige i beskrivelsen af globale udfordringer og påviste trusler. Men vi ser de "nye trusler" som et resultat af det foranderlige sikkerhedsmiljø. ESS' samling om at modvirke trusler rammer ikke tilstrækkeligt de årsager som ligger på vejen til ustabilitet, konflikt og krise, nemlig fattigdom, ulighed, uret, lovløshed, fremmedgørelse i en globaliseret verden og miljømæssigt forfald.

Set ud fra et langsigtet sikkerhedsperspektiv vil det at påvirke disse tilgrundliggende årsager effektivt bidrage til forbedret sikkerhed for europæiske borgere og folk verden over. Vi roser således EU for at det nylig har påvist klimaforandringer som et internationalt sikkerhedsproblem.⁷ Lignende betydning bør tilskrives fattigdom, voldskonflikter og krænkelse af menneskerettigheder. Især behøver EU at erkende indvirkningen af kønsbaseret vold i samfundet som helhed og under, før og efter væbnede konflikter. Et muligt valg til at gøre dette kunne være at indskrive disse problemer ved siden af identificerede trusler som "globale udfordringer der indvirker på europæisk sikkerhed", og desuden at omsætte disse udfordringer til handlingsmål med tilsvarende politiske indvirkninger.

Følgelig påstår vi, at:

- * En klar og logisk forbindelse mellem de tilgrundliggende årsager til konflikt og påviste trusler må skabes.
- * Side om side med en langsigtet, forebyggende tilgang til sikkerhed må problemerne fattigdom, voldskonflikt, krænkelse af menneskerettighederne, klimaændring og kønsbaseret vold gives højere rang i et revideret ESS, for eks. ved at indføre en ekstra kategori "globale udfordringer der påvirker europæisk sikkerhed."

Udbredelse af masseødelæggelsesvåben

Vi er enige i, at masseødelæggelsesvåben (WMD) og deres udbredelse frembyder en alvorlig trussel for sikkerheden, ikke blot for europæiske borgere, men for verdens folk. I 2003 vedtog EU en strategi imod udbredelse af disse våben med det formål at forstærke EUs og medlemsstaternes aktive bidrag til mangesidige anstrengelser i dette område. Derudover bidrager det nye førstestøtte instrument for Atomar Sikkerhed praktisk til forebyggelse af ulovlig handel med atommaterialer.

Alt imens vi byder den mangesidige tilgang velkommen, en samling om forebyggelse og anstrengelser til at løse eksisterende konflikter gennem diplomati, dialog, finansiel assistance og andre civile midler, peger vi på den nuværende fokus på erkendelsen af ydre trussel på den ene side, og muligheden for nedrustnings-initiativer på den anden. Adskillige medlemsstater og EU-allierede har selv atomvåben. EUs strategi imod udbredelse af masseødelæggelsesvåben anfører den tankegang som vi opfordrer til, at man yderligere udvikler: "Nedrustningsinitiativer kan føre til en god cirkel, ligesom

⁷ European Council Presidency Conclusions, 21/22 juni 2007

våbenprogrammer kan føre til et våbenkapløb.”⁸ EUs handlingsramme for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben kan bruges til et initiativ, hvor EU sætter et eksempel for verden med en forpligtelse for medlemsstaterne til at afvikle deres egne WMD arsenaler med klare formål om nedrustning. Endnu en del af sådan et initiativ kunne være en overenskomst om, at ingen masseødelæggelsesvåben opbevares på EU medlemsstaters område, indbefattet USA's militærbaser.

Følgelig påstår vi, at:

* EU bør bruge sin internationale rolle og vægt til at føre an og fremme et nyt initiativ mod masseødelæggelsesvåben, alt imens man styrker de forhåndenværende internationale traktat-styrer og eksport-kontrol arrangementer.

Regionale konflikter og statssvigt

ESS erkender forbindelsen mellem statssvigt og regionale konflikter, og det faktum at ”en praktisk måde at håndtere nye trusler vil undertiden være at tage sig af ældre problemer i regionale konflikter.” Regionale konflikter er faktisk ofte sammenhænge hvor svag statsstyring bliver viklet ind i langvarige uoverensstemmelser tværs over grænserne om magt, ressourcer og historiske problemer. I sådan en sammenhæng skrider konflikter let ind over grænser og skaber onde cirkler af regional ustabilitet som fører til endnu mere sammensatte og indfildrede konfliktmønstre.

Staters svigt, eller skrøbelighed, er både konsekvens og årsag til forlængelse af regionalt konfliktstof. I mange tilfælde skal disse faktorer nødvendigvis håndteres med en indgribende strategi og sammen med regionale og internationale partnere. Indblanding af lokalt civilsamfund og parthavere for fred i forskellige faser af genopretning af ordentligt styre er et nødvendigt element i langvarig succes i enhver anstrengelse til at håndtere begge problemer.

Følgelig påstår vi, at:

* EUs tilgang til skrøbelighed og regional konflikt trænger til at indbefatte en grundig konfliktanalyse og bør samles om genoprettelse af regionale styrestrukturer.

* Deltagelse af lokalt civilsamfund, og især fredsarbejdere, og mulige ødelæggere, i forskellige faser af genetablering af god regeringsform, er væsentlig for langvarig succes.

* Regionalt fredsarbejde bør tilrettelægges i bedre samarbejde med regionale organisationer (AU, ASEAN osv) og FN-agenturer, indbefattet udveksling af bedste fremgangsmåder

SALW og andre konventionelle våben

På global skala er håndvåben og lette våben (SALW) – somme tider også kaldet de fattiges masseødelæggelsesvåben – fortsat foretrukne i langt den største del af konflikter og terrorist-angreb. Endda forud for formulering af ESS havde EU begyndt at gribe ind i området kontrol med konventionelle våben, med EU- Adfærdsreglerne om Våbeneksport (1998) som blev fulgt op af EU-strategien at bekæmpe ulovlig ophobning og handel med SALW (2005) EU var også aktivt ved formuleringen og iværksættelsen af Ottawatraktaten om Landminer (1998), og underskrivningen af den nylige Internationale

⁸ EU Strategy against Proliferation of Weapons of Mass Destruction, 10.december 2003, artikel 20.

Traktat om Klyngebomber ((2008) viser, at flersidig ned-rustning kan være effektiv, hvis der er politisk vilje og lederskab.

Imidlertid risikerer alvorlige defekter i strategierne at underminere disse anstrengelser og anspore til, snarere end formindske, væbnede konflikter i verden. Trods det faktum at Adfærdsreglen vil have sin tiårsdag i 2008, er den stadig ikke legalt bindende, og EU-strategien om SALW er hverken et handlingsdokument eller bundet til særlige budgetdele. Herudover betyder en mangel på standardiserede eksport-regler tværs over EU, og en uforsvarligt bøjelig brug af det Internationale Import-Certifikat, at SALW kan overføres gennem de medlemsstater, som har min-dre streng eksportkontrol, indbefattet dem i hvilke EU overvejer at iværksætte ESDP-missioner.

Følgelig hævder vi, at:

* SALW bør opføres som en særlig kategori og betegnes som en "nøgletrussel" i det opdaterede ESS.

* ESS bør indeholde en særlig forpligtelse til at gøre Våbeneksport-Reglerne bindende og indskrive yderligere retningslinjer til at begrænse overførslen af alle typer våben og deres opbevaring inden for EU (indbefattet våben lagret på EU-område af ikke-EU stater) for at være en troværdig medspiller i fredsarbejde og forebyggelse af voldskonflikt.

* EU bør fortsat engagere sig i mangesidige områder, såsom den nylige Dublin konference om Klyngebomber, tilslutte sig og gennemtvinge internationale standarder om begrænsning af udbredelse af våben der er stærke nok til at have uforholdsmæssige virkninger på civilbefolkninger, og bør presse på for at få vedtaget en global traktat om SALW.

Klimaændring

Sammenhængene mellem klimaændring og international sikkerhed er nu næsten overalt anerkendte, og det er sandsynligt at virkninger af konflikter ansporet af klimaændring snart vil kunne direkte mærkes inden for EU. Det europæiske Råd erkendte disse sammenhænge i juni 2007, og i marts 2008 skitserede et Fælles Dokument fra den Høje Repræsentant og Kommissionen de vidtrækkende og muligt massive følger af klimaændring for EU og dets sikkerhedsstrategi ⁹ Dette dokument fremsatte et antal positive forslag til Rådet om måder, på hvilke EU med held kan mildne virkningerne af klimaændring på konflikter. Disse indbefatter at intensivere EUs evne til forskning, analyse, overvågning og tidlig advarsel og vagtlistes; yderligere opbygning af EUs og medlemsstaters planlægning og handleevne indbefattet civil beskyttelse; at samle opmærksomheden på de sikkerhedsrisici der hænger sammen med klimaændring i mangesidige områder, og at øge internationalt samarbejde på alle niveauer; og at indbygge klimaændring i EUs og regionale strategier.

Vi hilser EUs oprettelse af den Globale Klima-Alliance i 2007 velkommen til at hjælpe de Mindst Udviklede Lande (LDC'er) til at håndtere klimaændring, og ERSS bør påtage sig en politisk forpligtelse på højt plan til at følge op på de forpligtelser der indeholdes i denne strategi. Udover disse vigtige skridt må EU også udtrykkeligt erkende den virkning, som EU og medlemsstaternes politikker og adfærd har på klimaændring, og EU bør fortsat vise globalt lederskab overfor denne globale trussel ved yderligere at reducere forurening og investere i effektiv energi og udvikling af genbrugelige energiteknologier.

⁹ Climate Change and International Security, Paper from the High Representative and the European Commission to the European Council, 14 marts 2008.

Følgelig hævder vi, at :

- * Klimaændring skal indbefattes som en særlig kategori og indskrives som en ”global udfordring med indvirkning på europæisk sikkerhed” i det opdaterede ESS.
- * ESS bør henvise til forslagene i Kommissionens-Rådets fælles dokument og forpligte sig politisk til at iværksætte disse forslag.
- * ESS bør erkende indvirkningen som EU og medlemsstater har på klimaændring, og forpligte EU til at arbejde hen imod en global overenskomst om klimaændring per 2009.

Kønsbaseret vold

Sammenhængen mellem kønsligestilling og international sikkerhed blev officielt anerkendt af det internationale samfund i 2000, da Sikkerhedsrådet vedtog resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed. Resolutionen fremhæver det presserende behov for at øge kvinders deltagelse i fredsarbejde, og behovet for særlig beskyttelse af kvinder og piger. For yderligere at understrege den ødelæggende virkning af kønsbaseret vold i konflikter, vedtog FNs Sikkerhedsråd resolution 1820 juni 2008 og krævede et fuldstændigt stop for seksuelle voldshandlinger, og understregede at sådan vold i betydelig grad kunne forværre konflikter og forhindre fredsprocesser.

Menneskerettigheder, kønsligestilling og sammenhængen med demokrati og selv bærende udvikling ligger centralt i flere internationale instrumenter, som er godkendt af EUs medlemsstater: fra Konventionen om Afskaffelse af alle Former af Diskrimination mod Kvinder, til Beijing Erklæringen og Handlingsbasis, Årtusind-.-Udviklingsmålene, og UNSCR 1325 og 1820, foruden et antal af EUparlaments resolutioner, Rådsresolutioner og Erklæringer fra Kommissionen.¹⁰

Følgelig påstår vi, at:

- * Kønsbaseret vold, rettet mod mænd, kvinder eller børn, bør indskrives som en særlig kategori og opføres som ”en global udfordring mod europæisk sikkerhed” i det opdaterede ESS.
- * ESS bør henvist til forslagene i UNSCR 1325 og UNSCR 1820 og forpligte sig politisk til at iværksætte disse forslag.

IX. Strategiske mål

Med grundlag i udfordringer og trussels-analyser opstiller ESS’ anden sektion tre mål for at forsvare EUs sikkerhed og fremme dets værdier: at imødegå truslerne, at opbygge sikkerhed i vort nabolag, og en international orden byggende på effektiv mangesidighed.

At imødegå truslerne ELLER forebygge trusler og kriser ?

ESS nævner adskillige nyttige ledeprincipper hvorfra strategisk tænkning kan udvikles videre, såsom ”tænk globalt og handl lokalt”, at ”genoprette god regeringsform, fostre demokrati ” gennem opbygning af lokal handlingsevne, og tidlig ”konfliktforebyggelse og forebyggelse af trusler” som ”ikke kan begynde tidligt nok.”

Vi deller denne indstilling til forebyggelse, tidlig varsling og tidlig indgriben, og foreslår derfor at ændre titlen på dette første strategiske mål til ”At Forebygge Trusler og Kriser.”

¹⁰ En liste af relevante dokumenter kan ses på: <http://www.eplo.org/index.php?id=234>

Dette ville afklare sagen udtrykt i strategisk orientering og sende et klart budskab om, hvor EUs prioriteter ligger.

Vi tror, at begrebet ”nøgletrusler” som skitseret i ESS er for snævert. Ud fra listen over nøgletrusler indbefattet i strategien, er de, i vores optik, i det mindste delvis symptomer på bredere globale udfordringer.

Vi ville derfor hilse det velkommen, hvis revisionen inddrog det faktum, at medens der er øjeblikkelige kortvarige trusler – og medens vi måske ikke er enige i, at de fem fremhævede i ESS udgør en udtømmende liste over disse, vil vi ikke, sagt bredt, være uenige i inddragelse af disse – men også et antal af globale udfordringer som påvirker sikkerhedssituationen.

Vi tror derfor, at det er vigtigt at revisionen inddrager denne erkendelse ved at identificere disse globale udfordringer (vi ville påstå, at disse er de fleste af de punkter opført under dybereliggende årsager, medens især kønsbaseret vold, kønsbaseret misbrug af menneskerettighederne, klimaændring og kapløb om de globale ressourcer bør med på listen), side om side med listen over de øjeblikkelige trusler.

I den forbindelse tror vi også, at udbredelsen af håndvåben og lette våben (indbefattet deres fremstilling, salg og brug) bør føjes til de forhåndenværende nøgletrusler. Langt flere mennesker i verden bliver dræbt eller lemlæstet ved brugen af håndvåben end ved massevåben.

Følgelig påstår vi, at:

* Titlen på det første strategiske mål bør ændres fra ”At Imødegå Truslerne” til ”At Forebygge Trusler og Kriser.”

* Meningen med ”strategiske mål” bør afklares, og vi foreslår at man gør det ved at samle sig om vejledende principper, snarere end en beskrivelse af EU's aktiviteter, initiativer og virkemidler..

* Definitionen eller opremsningen af trusler og udfordringer der skal imødegås af denne strategi, bør være klarere og bredere, indbefattet globale udfordringer som indvirker på europæisk sikkerhed og de mere øjeblikkelige nøgletrusler.

* Listen over globale udfordringer bør omfatte de tilgrundliggende årsager som omtales i ESS, og kønsbaseret vold, kønsbaseret misbrug af menneskerettigheder, klimaændring og kapløbet om globale **ressourcer**. Listen over nøgletrusler bør udvides til at omfatte udbredelse af SALW.

X. At opbygge sikkerhed i vort nabolag

ESS erkender og godtager, i denne sektion og andetsteds, den kendsgerning at i en globaliseret verden er sikkerhed et globalt anliggende. Imidlertid fortsætter denne sektion med at forklare, hvorfor geografiske områder der omtales som ’nabolag,’ er væsentligere for europæisk sikkerhed end andre egne af verden.

Vi tror at sikkerhed er udelelig; usikkerhed og uret hvor som helst i verden vil føre til usikkerhed og uretfærdighed overalt. Vi tror derfor grundlæggende, at ESS revisionen bør afspejle vigtigheden af sikkerhed, stabilitet og retfærdighed overalt.

Til dette formål er virkningen af EUs politikker udover ’nabolaget’ lige så vigtig og bør være så rettet mod deres indvirkning på konflikter, deres mulighed for konfliktforebyggelse og deres bidrag til en sikrere verden. Dette tror vi må fremstå i den reviderede version.

Dette til trods vil vi fremsætte følgende kommentarer til det særlige indhold af denne sektion.

I 2003 opridsede ESS' andet strategiske mål nogle geografiske prioriteter for EUs engagement, med samling om det europæiske nabolag og især om nære områder der blev påvirket af voldskonflikt og ustabilitet (såsom Balkan, Sydkaukasus og Mellemøsten).

Sidanda har EU med held indført sin europæiske Naboskabspolitik og bidraget til stabilitet i Vestbalkan og Tyrkiet ved at skabe perspektivet for tilslutning til EU. De første finansielle støtteredskaber for før-tilslutning (IPA) og assistance til Europas Nabolag (ENPI) såvel som det europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) bidrager solidt til at stabilisere og udvikle regioner der ligger nær EU, men den strategiske rolle for disse udadvendte finansielle instrumenter til et forbedret sikkerhedsmiljø er for tiden ikke tilstrækkelig anerkendt.

Ligeledes er, hvad angår den anden støtte ESDP, er den skitserede geografiske prioritet fulgt op med krisestyrings-missioner i den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Bosnien og Herzegovina, Kosovo, Ukraine/Moldovo, Georgien og Palæstina. Imidlertid er forbindelsen mellem den anden støtte-mission og dette strategiske mål ikke formuleret., hvorved det bliver vanskeligt for europæiske borgere at forstå, hvilke mærkepunkter medlemsstaterne og Rådet følger ved beslutninger om, hvor og hvornår man skal engagere sig.

Følgelig påstår vi, at:

* Støttebidrag nummer et som vore finansielle instrumenter ENPI, IPA, og EIDHR giver til at opbygge sikkerhed i vort nabolag bør udtrykkes tydeligt i ESS og bør indbefattes i videre strategisk tænkning om, hvordan man skal nå det andet strategiske mål.

* Et klarere forbindelsesled mellem strategiske mål og afgørelser om engagement (især for ESDP-missioner) må oprettes, så at beslutninger bliver mere gennemsigtige for europæiske borgere.

XI. Effektiv mangesidighed.

Vi siger velkommen til ESS' erklæringer om forpligtelse til mangesidighed, International Ret og til den yderligere udvikling af det internationale samfund. Vi deler også det synspunkt, at de Forenede Nationers Charter bør være den grund-læggende ramme for internationale relationer og således samle sig særlig om EU-FN partnerskab og samarbejde.

Som helhed bør EU samle sig om at gøre det internationale samfund mere effektivt og bidrage aktivt til at udvikle regional integration i andre verdensregioner. I denne henseende kunne et revideret ESS indføre som underordnet mål et permanent sæde for EU i FNs Sikkerhedsråd (UNSC). Hvis man erstattede UK eller Frankrig med et permanent sæde for EU, kunne sådan et træk bruges til at tilkendegive for afrikanske stater at efter intern overenskomst kunne de få et permanent sæde gennem den Afrikanske Union (AU), og den anden af Anden Verdenskrigs sejrherre ville give sit sæde til AU. På denne måde kunne et permanent sæde ikke blot hjælpe med at overvinde en anakronistisk verdensstruktur, men det ville også være et betydeligt skridt mod at påvise, at EU er aktivt engageret i at hjælpe med at oprette en mere ligelig verdensorden.

I området fredsarbejde og kriseforebyggelse kan partnerskab og samarbejde mellem EU og FN yderligere forøges. For eksempel kunne EU indbefatte i sin strategi hvordan det praktisk vil bidrage til civile dele af FNs fredsskabende missioner, baseret på dets

tiltagende handleevne og ekspertise i civil krisestyring. Fremdeles kunne den reviderede strategi udtrykkeligt formulere samarbejdet mellem EUs aktiviteter og FNs Fredsskabende Kommission og de andre FN organer der har fredsarbejde og kriseforebyggelses-programmer, såsom UNDP¹¹ og andre. Igen kunne EU, ved at skabe stærkere partnerskab og samarbejde med FN i fredsarbejde og civil krisestyring, fremstå med en førende rolle som fornyende verdensmagt.

Følgelig påstår vi, at:

* Oprettelsen af et permanent sæde i FNs Sikkerhedsråd bør indføres som et underordnet mål under det strategiske mål ”en international orden baseret på effektiv mangesidighed.”. Sammen med andre medlemsstater kunne Frankrig og UK bruge EU rammen til at genoplive forhandlinger om en reform af Sikkerhedsrådet.

* EU-FN partnerskab og samarbejde i civil krisestyring og fredsarbejde bør yderligere styrkes, især gennem samarbejdsmechanismer i civil fredsoorden og med FNs Fredsskabende Kommission og de andre FN-organer med fredsarbejds-programmer. Henvisning til sådan et samarbejde under afsnittet med de strategiske mål bør fremme dets iværksættelse.

XII. Politiske implikationer for Europa

XIII. Slutkapitlet i ESS 2003 samler sig om politiske implikationer for Europa, som opdeles i fire sektioner: ”mere aktiv,” ”mere sammenhængende”, ”mere effektiv” og ”samarbejde med partnere.”

Før vi kommenterer denne sidste sektion vil vi gerne minde om følgende erklæring fra ESS’ ”Strategiske mål”-sektionen:

I modsætning til den massive synlige trussel i den Kolde Krig, **er ingen af de nye trusler rent militær; ej heller kan nogen af dem håndteres med rent militære mid-ler.** Hver af dem kræver en blanding af virkemidler. Udbredelse af massevåben kan begrænses gennem eks-port-kontroller og antastes gennem politiske, økonomiske og andre pressionsmidler, mens man også går løs på de un-derliggende politiske årsager. At håndtere terrorisme kan kræve en blanding af efterretningstjeneste, politi, retsvæ- sen, militære og andre midler. I mislykkede stater kan mi-litær behøves for at genoprette orden, humanitære midler for at håndtere den forhåndenværende krise. Regionale konflikter behøver politiske løsninger, men militær og ef-fektivt politi kan blive nødvendige i efter-konflikt-fasen.. Økonomiske instrumenter tjener genopbygningen, og civil krisestyring hjælper med at genoprette civil regering. Den europæiske Union er særdeles veludrustet til at reagere på sådanne mangesidige situationer der behøver tilsvarende reaktioner og instrumenter.

Vi byder denne erklæring velkommen og bifalder den. Den erkender klart, at der er en vigtig rolle at spille for civile bidrag til sikkerhed. Vi opfordrer EU til yderligere at

¹¹ FNs globale udviklingsorganisation.

udvikle sådan en sammensat tænkning, som inddrager hele viften af instrumenter, også til ”politiske medfør.”

Vi foreslår, at denne sektion bliver revideret i lyset af vore rettelser i tidligere kapitler, og vi har kommenteret disse ovenfor.

XIII. Mere aktiv,

ESS klargør behovet for at forbedre EUs fulde vifte af instrumenter til krisestyring og konflikt-forebyggelse ”indbefattet politiske, diplomatiske, militære og civile, handels- og udviklingsaktiviteter.”

Vi gentager at en forebyggende tilgang bør ligge centralt i ESS. At opnå større sikkerhed for europæiske borgere gennem et forbedret globalt sikkerhedsmiljø indbefatter at et revideret ESS behøver at lægge vægt på langsigtede forebyggende forholdsregler, indbefattet instrumenter af første rang. Virkemidler til krisestyring og

Intervention er ofte nødvendige, men bør ses som kun et element i den blanding af politikker og instrumenter der behøves for at imødegå dagens trusler og udfordringer til sikkerheden. Kriser bør forebygges; kun hvis dette slår fejl, må de styres.

Vi byder velkommen at ESS vil fremme støtte til FN, men vi beklager at det afmærker denne støtte til kun kortvarig krisestyring.. Der behøves mere sammenhængende anstrengelser og FN-samarbejde, ikke alene for at stoppe kriser, men for at støtte konfliktløsning og udvikle velfungerende regerings-strukturer med samfund, der er modstandsdygtige over for konflikt.

Mere handlekraftige

Vi støtter den yderligere opbygning af EUs institutionelle infrastruktur og evner til at forebygge voldskonflikt såvel som sammenlægning af medlemsstaters ressourcer hvor dette ville føre til en mere effektiv tilgang. Men vi beklager endnu engang at i den foreliggende version af ESS synes vægten i udvikling at ligge på styrke til indgriben med særlig vægt på det militære.

Faktisk synes dette at overse ESS’ egen erkendelse at ”i næsten enhver militær intervention, er militær effektivitet blevet efterfulgt af civilt kaos.” for ikke at nævne det faktum, at de fleste af EUs missioner nu er af civil karakter.

EU bør bygge på sine civile evner gennem strukturændringer der tilsigter større sammenhæng mellem politik, flere finansielle og menneskelige ressourcer, og forøget indsats på sådanne områder som Sikkerhedsreformen (SSR) og Nedrustning, Afmobilisering og Genoptagelse (DDR), hvor det allerede har haft nogen succes. Tilstrækkelig infrastruktur bør indbefattes for at sikre hurtigt udbredende civil støtte, hvor og når den ønskes af den lokale befolkning. Denne infrastruktur bør dække alle faser og behov i en storstilet intervention, indbefattet træning, rekruttering, planlægning, logistik and institutionel oplæring.

Støtte og finansiering af initiativer til Civile Freds-Tjenester (hvor fredsaarbejds-eksperter fra civilsamfunds-organisationer skaber støtte til civilsamfunds-aktører i konfliktområder), udvikling af civile fredsskabende evner, og støtte til civilt socialt engagement (særlig i konfliktområder, men også i den strategiske og politiske debat) er elementer som yderligere kunne styrke EUs muligheder for fredsopbygning.

XIV. Sammenhæng i politik

Spørgsmålet om sammenhæng mellem EUs politikker og især i forhold til udviklingspolitikker er en vigtig side af den yderligere udvikling af en befolkningscentreret tilgang til europæiske sikkerhed. ESS bør indbefatte et krav om, at alle EU politikker (både ydre og indre) bliver vurderet efter den gennemslagskraft de sandsynligvis vil få på udviklingslande (både generelt og i særdeleshed). Mens den Politiske Sammenhæng for Udviklingsprogrammer behandler dette anliggende til en vis grad, er dette kun første skridt, og det kan forbedres i henseende til metodik.

E P L O

Det europæiske Fredsarbejds-Kontaktbureau

EPLO er samlingsorganet for europæiske NGOer og tænketanke som er aktive i området fredsarbejde, som har en fælles interesse i at fremme varige fredsskabende politikker blandt beslutningstagere i EU.

EPLO tilsigter at øve indflydelse på EU, så at det fremmer og iværksætter forholdsregler der fører til varig fred mellem stater og inde i stater og folkeslag, og som omdanner og løser konflikter uden voldsanvendelse. EPLO vil have EU til at erkende den væsentlige forbindelse mellem fredsarbejde, udryddelse af fattigdom, og selv bærende udvikling verden over, og den centrale rolle NGOer har at spille i varige EU-anstrengelser for fredsarbejde, konfliktforebyggelse, og krisestyring.

EPLO fremfører sine medlemmers interesser gennem fælles politisk stillingtagen og følgelig at være talsmand for disse fælles interesser. EPLO udsender informationer og fremmer forståelse af de EU-politikker som optager dets medlemmer. Bureauet opbygger også solidaritet og samarbejde mellem dets medlemmer og med andre relevante NGO-netværk. Endelig vækker EPLO bevidsthed om det bidrag som EU bør yde til fredsarbejde, og behovet for at holde EU ansvarligt for dets egne politiske forpligtelser til at hjælpe med at skabe fred inden for og uden for dets grænser.

www.eplo.org

European Peacebuilding Liaison Office
Rue Belliard 205 - 1040 Bruxelles.

Tel.: + 32 (0)2 233 37 37

Fax: + 32 (0)2 233 37 38

E-mail: info@eplo.org